

EL COMPLIMENT DE PASQUA

Vivint els dies de la Setmana Santa, vaig recordar aquell compliment que els fidels cristians feien, en altre temps, en aquests dies sants. Em refereixo a la celebració dels sacraments del perdó i de la comunió.

No sé si recordo que al Catecisme de l'Església Catòlica hi ha uns preceptes que s'anomenen: "*Els Manaments de la Santa Mare Església Catòlica*". Aquests manaments són cinc. N'hi ha dos que diuen (l'un) confessar els pecats mortals almenys una vegada a l'any; i (l'altre) combregar per Pasqua de Resurrecció.

Se'n diuen Manaments de l'Església perquè no són posats directament per Jesucrist (segons la Bíblia), sinó que els ha implantat l'Església al llarg de la seva història, els quals per la mateixa raó d'origen poden ser abolits un altre dia. Parlant d'aquests manaments de l'Església, vull centrar-me en el que es refereix a la Comunió ("Combregar per Pasqua de Resurrecció").

Hem de tenir en compte que el compliment d'aquests manaments és el mínim que l'Església demana per demostrar que un cristià és practicant.

Abans del concili Vaticà II els cristians que assistien a missa normalment no rebien la Comunió. L'Eucaristia la rebien només en les festes importants i una vegada al mes. Per què no combregaven cada vegada que anaven a missa com ara? Suposo que hi havia varies raons; una de les quals era perquè no es rebés el sant sacrament sense devoció i indignament. Es a dir, a l'hora de posar la norma del costum de combregar, el criteri era més restringit que generós; prevalia més els perills que podrien passar que no pas els beneficis que representava la recepció del sacrament.

Però tot i les previsions que es feien, el dia de Pasqua de Resurrecció era obligat rebre la comunió (amb les degudes condicions). Per què? Primerament perquè la Pasqua de Resurrecció és la festa més important de l'any; i segonament perquè aquell dia es demanava als assistents que fessin la missa completa; és a dir que combreguessin.

Es com ara combregar amb el pa i el vi consagrats a les misses del diumenge, la qual cosa no es fa normalment, però a la missa del Dijous Sant és aconsellable fer-ho, perquè així ho va manar Jesucrist.

Per tant en aquell temps tots els feligresos de la parròquia anaven a missa, però no sempre combregaven; ara, però, són molts pocs els feligresos que van a missa, ni que sigui el dia de Pasqua de Resurrecció. Si no es compleixen els Manaments de la Santa Mare Església, que són la pràctica cristiana, serà perquè no hi ha en els cristians d'avui la fidelitat a l'Església com hi havia en aquell temps?

Mn. Jaume Abril